

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kínizsi-utca 758. sz., hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petitsoronként 10 kr.

A tisztesség és az alispán.

Midőn a függetlenségi kör Kozics vezetésével szept. 21-én Bács-Bodrogmegye alispánjánál tisztelgett, Schmausz Endre a többi között ezeket is mondotta: Nem jöttem Zentára politizálni. Remélem, sikerülni fog az egyetértés termékenyítő magvát elhíntem és távozással nem fogok magam után rossz emléket hagyni.

Mindenki tudja Zentán, hogy az alispán ezekkel a szép szavakkal egészen ellenkezőleg a legrútábbal cselekedett, tetteivel meghazudtolta szavait. Régi igazság: „minden demosthenesi szóval fölér a tett”. Az alispán minden egyes szép szavára esik egypár rút tett, minden egyes ígéretét lépten nyomon megszegte az alispán. Már pedig: az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó.

Talán még nem zavarodtak össze annyira a fogalmak, hogy a szószegést a tisztességgel megegyeztetethetőnek merné valaki vitatni.

Egy ügyvéd-viselt emberről, egy volt orsz. képviselőről, egy volt igazságügyi előadóról, végre egy alispánról nem tételezhető föl, hogy nem tudja mit beszél, hogy nem bírja szavainak értelmét mérlegelni. Igen, az alispán nagyon is tisztában volt szavai fölül. Azt pedig az illető küldöttség elvárta az alispántól, hogy föltételez róla annyi szellemi tehetséget, a mennyivel a magyar szót megérteni képes. Az alispán föl is tételezett a küldöttségről ennyi érettséget. Ezt bizonyítják a használt választékos szavak.

És mindezek dacára honnan van, hogy az alispán már ugyanazon nap délutánján, az igazoló-választmány ülésében ezekkel a szép szavakkal homlokegyenest ellenkezőleg cselekedett.

Ugyanis az igazoló-választmány szept. 21-iki ülésében Györgyovánszky György fölhívta az alispánt, hogy első tárgyalásán tűzze ki a közgyám által 361 kiskoru nevében beadott szavazatok ügyét. Ez a kérdés eldöntése képezheti az igazoló-választmány működésének alapját, ennek a kérdésnek megoldását az egész város, az érdeklődő nagyközönség elfojtott lélekzettel várja. Erre az alispán megjegyezte, hogy ő is ezt a kérdést tartja a választás lényegére legnagyobb befolyással bírónak. És hogy az ügy tisztába hozassék, fölolvastatta a főjegyző által Szabó László országgyűlési képviselőnek panaszát és Kozicsnak fegyelmi följelentését. Mindezt azért kívánta, hogy az egész választási aktus világosan álljon a választmány előtt.

Az illető iratok fölolvastása után fölszólt Zsarkó Antal és oda nyilatkozott, hogy a kiskoruk ügye ez alkalommal alaposan meg nem vizsgálható, annyi kérdés forog föl, hogy érdembeli határozat nem hozható, különben szerinte mindent a törvény értelmében követtek el. A városi lakosság megnyugtatóra küldessék ki egy bizottság, mely vizsgálja meg a panaszokat, hallgassa ki a polgármestert. Erre az alispán azt jegyezte meg, hogy az indítvány később tár-

gyalás alá kerülhet, előbb vegyék elő az általános panaszokat és csak ezek után az árva-szavazatok kérdését. Matkovics Lajos tökéletesen egyetért az alispánnal. Az árvákat illetőleg súlyos vád emeltetett; az mondatik ugyanis, hogy az árvák később csempészettek be a névjegyzékbe és arra kéri az alispánt, hogy a legszigorubb vizsgálatot rendelje el.

Györgyovánszky az árvák megszavaztatását törvénytelennek és jogtalanak nyilvánítja.

Az alispán az általános panaszokat nem találván indokoltaknak, ezért azokat elvetendőnek és a hat kerületbeli választást jóváhagyottnak nyilvánítja.

Györgyovánszky a tárgyalás menetéből azt látja, hogy a fölülte nagy horderejű kérdés elintézése elmarad a kevésbé lényeges miatt.

Az alispán erre megjegyzi, hogy a kiskoruk szavazatának ügye a lehető legrövidebb idő alatt meg fog vizsgálatni.

Zsarkó azt indítványozza, hogy a vizsgálattal az alispán bizassék meg.

Az alispán idevalót kíván megbízatni.

Györgyovánszky kérde: A restauráció után fognak a súlyos panaszok megvizsgálatni?

Zsarkó az ügy vizsgálásával Vojnits István megyei tiszteletbeli főjegyzőt kéri megbízatni.

Az alispán Matkovics Lajos szolgabíró bizza meg a vizsgálattal.

A szolgabíró szabadulni akar a megbízatástól. Az ügy megvizsgálása több napot vesz igénybe, ő maga saját hivatalában okt. 8-ig lesz elfoglalva, azért most nem vállalhatja el, de ha később tehetné és a közönség megbízatását megnyugvással fogadná, elvállalja az ügy megvizsgálását.

Györgyovánszky oda nyilatkozik, hogy csakis az árvák szavazatának a restauráció előtti megvizsgálása nyugtathatná meg a közönséget, és megjegyzi, hogy bizonyos sürgönyről is beszélnek az emberek.

Erre az alispán megjegyzi, hogy az a bizonyos sürgöny nem irányadó és senki sincs jogosítva praesjudikálni. Ha a tények úgy történtek, a mint a panaszokban előadatnak, akkor senki sem fogja helyeselni. De olyan súlyos vádak hozatnak föl, hogy azokat szigorú elővizsgálat nélkül eldönteni nem lehet. Igéri, hogy pénteken (szept. 24-én) d. u. 3 órákor elő fogja terjeszteni a 361 kiskorut illető panaszt.

Györgyovánszky kérde: A restauráció után akarja az alispán ur ezt a kérdést elintézni? Szerinte akkor későn lesz, az eljárást törvénybe ütközőnek nyilvánítja.

Az alispán a kiskoruk szavazatával többséget nyert képviselőket elfogadta, sőt még a póttagokat is behívta, ezekkel megtartotta a tisztújítást, a város nyakába varrta azokat, kiket a polgárok gyűlölnék, és a kiskoruk ügyét még máig — egy hónap után — sem hozta tisztába.

Az az alispán, ki fönnen hirdette, hogy nem jött Zentára politizálni; a közakarát ellenére tisztviselőknak nevezte ki a talmi szabadelvűeket; az az alispán, ki azt a reményét fönnen hirdette, hogy az egyetértés termékenyítő magvát elhínteni a leghöbbs vágya, a vérig elkészerítette a polgárokat; az az alispán, ki fönnen hirdette, hogy legszentebb törekvése, miszerint maga után a legjobb emlékeket hagyja hátra, a közönség átkát vitte magával.

Az alispán szavai és tettei arról győzték meg a zentai polgárokat, hogy ő és a tisztesség olyan távol állnak egymástól, mint van Makó Jeruzsálemtől.

(Vége köv.)

Az okt. 10-diki közgyűlés.

Ez a közgyűlés több tekintetben tanulságos lévén, jónak láttuk fölülte egy kis kritikát megerezteni, hogy ujjalag figyelmeztessük a t. közönséget, mennyire lelkiismeretlen emberekre és hűtlen kezekre van bízva a város ügyeinek vezetése.

Evek óta fenyegeti országunkat a kolera, a kormány rendeletekkel árasztja el a hatóságokat, a képviselő-testület Kozics indítványára a tanácsot jégverem építésére utasította, és íme, a kolera annyira készületlenül találta a tanácsot, hogy az első haláleset hírére kapkod, mint Bernát a menykőhöz. Kolerás időben első kellék a köztisztaság, és a város telve van rondasággal. Botrányos a piszok. Pl. a rakodópart elvan borítva lerakatokkal. Kolera-biztosokat neveznek ki, kocsiakat fogadnak föl. Csak hű hó az egész. Azt sem veszik észre, a mi fölülte az egész város undorodik.

A kolerának leghathatósabb ellenszere a jég. Kozics külön indítványt tett a jégverem építése érdekében, az indítvány el is fogadtatott, a jégverem meg is épült, és midőn jégre van szükség, akkor a lelkiismeretes — a város nyakára tukmált — polgármester azt válaszolja, hogy okt. havától fogva nincs jég. — Az első koleraeset (már t. i. hivatalosan első) okt. 7-én fordult elő és már okt. havában a városnak nem volt jége. A főorvos azzal mentegetőzik, hogy ő csak az utóbbi napokban értesült, miszerint a városnak nincsen jége; ő nem számíthatott arra, hogy a várost a kolera fogja meglátogatni; a jéget jul. és aug. havában magán betegek vették igénybe, azért fogyott el oly korán a jég. Ezen mentegetőzés fölülte mosolyoghatnánk, annyira bárgyu, ha nem volna a könnyelműség bizonyítéka. Az az ember, kinek legszentebb kötelessége a közegészség fölülte öröködni, azzal mentegeti magát, hogy ő nem számíthatott a kolerára, teszi ezt akkor, midőn a kormány folyton sürgette az elővigyázati rendszabályok fogantatását, a lapok szünet nélkül hoztak közleményeket a kolerát illetőleg; ő csak akkor értesül, hogy a városnak nincs jége, midőn az nélkülözhetetlennek bizonyult, tehát figyelmét nem terjesztette ki, hogy a város a legszükségesebb szerrel el legyen látva; a jég elfogyását most azzal indokolja, mintha magán betegek vették volna erősen igénybe, holott eddig mindig azt referálta, hogy a lakosság egészségi állapota teljeseen kielégítő. Vagy a referádák nem voltak hívek, vagy a jég elfogyásának indokolása meg nem állhat. Egyik úgy jellemzi a főorvost, mint a másikat. Ha a főorvos ur csakugyan nem tudná a jégnek időelőtti elfogyása okát, hogy tudja, megmondjuk mi. A könnyelműség és hűtlenség. A városházán pocskolták a viz hűtésére, egybeült a fagyalt készítésére és a spricerek élvezhetőbbé tételére. És ezeket egyszer-más-

szor a főorvos is segítette fogyasztani. Azt pedig készséggel megengedjük, hogy ilyenkor a főorvos ur nem számított a kolerára.

A csárdai mű-ut ügye pedig a városra erőszakolt **gavallér** polgármesterről állította ki a teljesen kielégítő bizonyítványt. Ebben a kérdésben ugyanis Matkovics József interpellálván Gombost, szemérmetlenül azt válaszolta, hogy egy mértőföldnyi utat nem lehet egy nap alatt elkészíteni; a hol nincs anyag, nem lehet venni; minden 10 nap alatt bizonyos mennyiségű téglát szállítandó, a vállalkozó többre nem kötelezhető; és arra nem emlékszik, vajon van-e határidő kitűzve.

A vállalkozó a földmunkálatot már 1885. évi április elején teljesen befejezte és oly nagy erővel látott a munkához, hogy ha a körkemencés a szerződésileg kikötött téglamennyiséget kiszolgáltatta, az utépítést még a múlt évben bevégezte volna. A szerződés a körkemencést arra kötelezte, hogy minden 10 napban 80 ezer darab téglát szállít; nem fordult elő olyan tíz nap, melyek alatt a körkemencés a kikötött téglamennyiséget a vállalkozó rendelkezésére bocsátotta volna. Megvagyunk győződve, hogy a vállalkozó perrel fogja megtámadni a várost: nála az idő pénz léven.

De azért Gombos és Mikosevics olyanoknak szeretnénk látszani, mintha őket a körkemencéshez az önzetlen barátságon kívül semmi más érdek nem kötné, sőt G. gúnyos megjegyzést is mer tenni Matkovicssal szemben.

A pénzügyi bizottságot azért erőszakolta Mikosevics-Gombos, hogy legyen villámhárító, a rossz gazdálkodásért a felelősséget másokra hárít ríthassák.

Levéltárnok meg azért kell Mikosevics Gombosnak, hogy bizonyos **objektumok** irásában tett ígéretüket beválthassák, a város számlájára betöltendők a szájak. Nagyon túl lehet terhelve lelkiismeretük, ha még olyan senki- és semmitől is félnek, ha még olyan páriának lekenyerezését is szükségesnek tartják.

Es vannak képviselők, kik mindezeket átlátni képtelenek, Mikosevics-Gombost tuskön-bokron át követik. Hogy kik ezek, közöltük a szavazók neveit.

Mikosevics földicsekedett velök. A polgárok jól jegyezzék meg őket. Hasznát veszik megismerésüknek.

Az okt. 3-iki népgyűlés határozata.

Határozat.

Mint hogy a közs. képviselőválasztás és tisztújítás ideje már f. évi április és május hó végével megnyílt s az a választóközönség minden beleegyezése nélkül az új községi törvény idejére halasztatván, csakis július 20-án, illetve szept. 23. és 24-én ejtetett meg, tiltakozunk ezen alkotmányos jogunk megcsönkítése ellen, valamint az új törvény alapján megejtett tisztújítás ellen;

minthogy a szavazó kerületeket nem a képviselőtestület alakította, sem annak alakításával mást meg nem bízott, sem meg nem bízhatott;

minthogy a képviselők választásának alapjául szolgáló névjegyzék az 1871. évi XVIII. t. c. 41. §-a alapján nem azonos a kiküldött választmány által készített és a közgyűlésnek bemutatott és ugyancsak a választmány által f. évi július 19-én kiigazított névjegyzékkel, s ennél fogva a f. évi július 20-án megejtett közs. képviselőválasztás nem érvényes névjegyzék alapján ejtetett meg;

A „ZENTAI ELLENŐR” TÁRCÁJA.

A kisvárosiak nyelve.

Nem a „tücsök”, „kappan”, „földigilisztá”, stb. elnevezésekről akarok írni, a mely epithetokokat szokták a kisvárosi fiatal hölgyek a fiatal embereket elhalmazni; sem a „vérese orru”, „szópot gólodény”-ról, a mely titulusokat viszonzásul használnak meghitteik között amazok ellen. Nem szándékom itt elsorolni ama veszedelmeket, a mit a kisvárosi fiatal hölgyek nyelve okoz a mamáknak, ha kedves csemetéiket barátneikhez engedik délutánokra. Nem akarom felsorolni, mivel töltik fiatal hölgyeink idejüket, mikor a mamák kegyesen megengedik, hogy elmenjenek ide vagy oda, kézimunkát gyakorolni, éneket tanulni.

Csak röviden fogok egy pár történetkét előadni, a melyekben a hölgyek nyelve nem csekély szerepet játszott.

X. faluban a jegyzőnek volt egy férjhezadandó leánya. Szép volt, s mi több, hozománya is szép volt. Mi sem természetesebb, mint hogy körülrajongták a fiatal emberek. De egy sem merete megkérteni. Hogy miért, senki nem tudta.

Leontin — így hívták a hölgyecskét — már

minthogy továbbá a választók névjegyzékébe annak a választmány által történt összeállítására, illetve kiigazítására után 361 kiskoru neve illetéktelenül becsempésztetett s ezek helyett és nevében a gyámi és községi törvény világos rendeletei ellenére a képviselőválasztásnál a közgyám szavazott;

minthogy a kiskoruk illetéktelenül lettek egyes választó-kerületekbe utólag beosztva;

minthogy ezen kiskoruk névjegyzékébe fölvettek nem egy névre, hanem társaságra, így: „kiskoru N. N. és társai”, lettek beírva;

minthogy ezen kiskoruknak állítottak közül számosan már nagykoruk, közülök többen a megejtett választásnál személyesen szavaztak, többen szülői, term. és törv. gyámi hatalom alatt állanak; számosan vagyonát közülök a közgyám soha sem kezelte, sőt számosan közülök már meghaltak;

minthogy az alispáni hivatal a választás napján a kiskoruk nevében való szavazást betiltotta, — az mégis megejtették;

minthogy ezen botrányos törvénysértések elpalástolására hivatalos jegyzőkönyvek készítették; s

minthogy mindezen súlyos visszaélések és törvénysértések a fő- és alispánhoz, a megye közönségéhez, valamint az igazoló választmányhoz küldöttsegek, illetve törvényes határidőben beadott jogorvoslatok és panaszok nemcsak hogy figyelembe nem vétettek, a névjegyzék meghamisítása és ennek folytán annak érvényessége és botrányt keltő törvénysértések ellen emelt panaszok nemcsak hogy nem orvosoltattak, de még csak meg sem vizsgáltattak, sőt a tisztújítás is megejtették, még pedig az alispán elnöke alatt ugyancsak az alispáni hivatal által a szavazástól eltiltott kiskoruk szavazata folytán megválasztott 20 rendes és 16 póttag közbejöttével; szóval, a törvénysértés körüli botrányosság egész az abszurdumig vitetett;

ugyanazért tiltakozunk úgy a képviselők választása, valamint a megejtett tisztújítás ellen, annál inkább, mert a tisztújítás kijelentett óvás és az 1886. évi XXII. t. c. 78. §-a rendelkezésének ellenére az alakuló gyűlés napján ejtetett meg; továbbá mert a legfőbb hivatalok betöltésénél 3 jelöltre a szavazás megejtendő nem volt, mert 2 mindig visszalépett és óvás dacára több jelölt újból nem nevezetett, habár alkalmos folyamodók voltak, és mert a községi törvény 81. §-ának világos rendelete ellenére a választási jegyzőkönyvet nyílt követelés dacára nem a bizalmi férfiak, hanem egyik párt által választottak által hitelesítettette az alispán; ugyanazért a népgyűlést rendező, mint végrehajtó-bizottság tagjai közül kinevezendő bizalmi férfiak közbejöttével haladéktalanul megejtendő legszigorubb vizsgálat elrendelését kérik, és tekintve a megye hatóságának esetelt eddigi eljárását, az iránt bizalommal nem viseltethetvén, egy más, egészen érdektelen bizottság vagy egyén kiküldetését kérjük, egyúttal utasítjuk a rendező, mint végrehajtó-bizottságot, hogy a fontokra vonatkozólag a fenytető följelentést haladéktalanul eszközölje.

Mindezeknek a pagyméltóságú magyar kir. belügyminiszteriumnál, esetleg a magas országgyűlésnél leendő keresztülvitelére egy küldöttség bízatik meg, melynek megválasztását a rendező, mint végrehajtó-bizottság eszközli.

A népgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésével dr. Spitzer Mór és Tésits Sándor bizatnak meg.

betöltötte 20 ik évét, mikor egy posta hivatalnok föltűnően kezdett neki udvarolni.

A postahivatalnok, hogy, hogy nem, elvetődött Leontin egy nagynénének házához, a kinek leányát sehogy sem kérte senki. A nagynéni alig hogy megkínálta helylyel, így szólt hozzá:

— Kedves Magyar ur, hallom, hogy ön komoly szándékkal van Leontin irányában. Ön kötelességemnek tartom figyelmeztetni, hogy Leontinnak egy csepp jó vére sincs, mert . . .

Hogy tovább mit mondott, nem tudom, elég az hozzá, hogy Magyar elmaradt a Leontinék házából.

A h . . . i takarékpénztári igazgató fia keményen ütötte a vasat Magdolna kisasszonynál, s ezt irigyelte a kántor leánya, Viktória.

Egy alkalommal a h . . . i intelligencia összes tagja hivatalos volt egy szomszédos helységben tartandó zászlószentelési ünnepélyre. — Mind elmentek, csak a takarékpénztári igazgató s fia Ignác maradtak H.-ban.

Mikor megjöttek az ünnepélyről, Viktória mindenfelé kürtölt a városban bizonyos pletykát, a melyben Magdolna kisasszony nem a legjobb oldaláról lett bemutatva. H.-ban mindenki tudta, hogy nem igaz az egész. Ezt erősítette Ignác megbizottja is; de hasztalanul, mert Ignác nem adott hitelt más állításának, mint a Viktóriának.

Kelt Zentán, 1886. évi október hó 3-án megtartott népgyűlésből.

Ezt a népgyűlési határozatot a „Függetlenség” a következő bevezetéssel közölte:

Alkotmánysértés Zentán.

Lapunk múlt számában közöltük azt az erőszakoskodást, mit Zentán az alkotmány rovására elkövettek. A cikkíró jogos fölszólását helyesljük s elvárjuk a kormánytól, hogy a legnagyobb erélylyel lát hozzá a fölzaklatott kedélyek lecsillapításához az által, hogy helyre állítsa a megzavart jogrendet.

Hová jutunk, ha ilyen önkénykedések folynak, pusztán kortesfogásból, a törvényt lábball tiporják szolgálalekű politika miatt. Nem Zenta ügye ez, hanem közügy, a melyet, ha úgy, a mint kell, el nem intéznek, szomorú állapotok elé nézünk.

Szózat gazdatársaimhoz.*

Sokan és oly sokféle szempontokból vitatták már a jégbiztosítási gazdaszövetkezet ügyét, hogy e kérdés, új keletűsége dacára, megbír már egy kis tanulmányt.

De ezt megelőzőleg meg kell emlékezni arról a modern lelkiismeretességről, melylyel az Első magyar általános biztosító-társaság ezen újítása találkozott.

Pl. múlt vasárnap több megyénkbeli lap egy fölbérelt könyvatos lap tendenciózus cikkét közölte, mely számadatok és cáfolat nélkül minden képzelhető ócsárlást elvégez azon a tervzetten. Igaz, ma már a gyerekek is tudják, hogy az ilyen jóindulatu ismertetések a lefőzött konkurrenciá diktálja; de azt még eddig nem tudtuk, hogy azért is lehet haragudni, ha egy intézet a publikum javára és előnyére újít valamit.

Ha a versenytársulatok azt mondanák: „T. közönség! A mit az Első magyar nyújt neked, az mind kevés; én engedek neked sokkal több percentet”, — akkor mi is azt mondanók: várjuk meg az offerteket, s mihelyt mind beérkezik, válasszuk a legolcsóbbat, ha az egyúttal megbízható is.

Igy kellene a versenytársulatoknak így a közönségnek beszélnie. Mert a versenyzők azzal nem hódítanak meg egy okos embert se, hogy arról beszélnek, minő nem igaz e társaság hirdett hazafisága? minő szemfenyvesztés a reménybeli nyeresemények atengedése? stb.

Ez mind csak üres szöfia beszéd.

Itt azt kell kérdezni: Van e ezen újításból a magyar gazdának lényeges haszna?

Erre pedig nem lehet mást felelni, mint azt, hogy igenis van, még pedig nagy haszna. Mert mindazoknak, a kik az 1887—1898-iki 12 éves ciklusba lépnek, már az első évtől kezdve 20% kal lesz állítatik a folyó évben fönnálló díj-szabály, sőt ezen 12 év alatt az többé följebb sem emelhető, hanem még ha jó esztendők járnak, lejebb is szállítható.

Hát nem szép haszon az, ha minden ötödik lánc földemet ezentúl ingyen biztosítják? Mert az csakugyan ingyen lesz, minthogy a mit az idén négy láncért fizettünk, azzal jövőre biztosítva lesz öt lánc.

* Bácska 76. sz.

Szerk.

Egy b . . . i befolyásos nyugalmazott hivatalnok leányánál — Ceciliánál — tette a szépet majd egy éven át egy hivatal után vágyódó fiatal uracs.

Az atya megkérdezte egy alkalommal az uracsot, — Mátyást — mi szándéka? Mátyás megmondta, s az atya jóreményben hivatalt szerzett neki.

A mint ez megtörtént, B. összes beszélni tudó hölgye azt állította, hogy most Mátyás faképnél fogja hagyni i m a d o t t j á t, mert célt ért.

Mátyás egy évre rá megházasodott, Cecilia otthon ül s várja a jó szerencsét.

Iren volt a maga idejében F. legműveltebb s leggazdagabb férjhez menendő leánya. Kérője is akadt nem egy, de ő mind kikosarazta.

Egyszerre azonban Iren jegyet váltott Cifra Friggyessel, a kinek családjából került már ki nálánál okosabb s tanultabb ember is.

Az egybekelés után félve Irennek nem volt semmije sem.

Az F.-beliek azt mondogatták, hogy Iren egy vén kuruzsló erőltette Cifrához.

Igaz-e vagy sem, nem tudom; de az bizonyos, hogy Cifra uram házat vett az öreg kuruzsló asszonynak.

Anti Dandy.

Különfélék.

Aztán ezenkívül még más szép haszon reménye is kecségetti gazdáinkat, mert a biztosítási üzlet nyereségét a társulat, a nyers költségek levonásával, szintén a biztosítók javára írja, kamatoztatja s a ciklus végén köztük kiosztja. Persze itt az az első kérdés, hogy lesz-e hát nyereség?

Erre az a felelet: eddig volt mindig, még pedig nem kevés. Ugyanis az 1871-től 1885-ig lefolyt négy, 12 éves ciklusban átlag egy és másfél millió közt volt a tiszta haszon. Ugyan nincs sehol megírva, hogy kevesebb nem lehet, de éppen úgy lehet több is. Azt mindenki beláthatja, hogy akkor föllentene vagy ámitana a társaság, ha ilyen vagy olyan haszonért jót állana; mert hiszen a jégverések száma és mérve az időjárás től függ, az meg Isten kezében van. Annyi tény, hogy eddig minden 12 év hozott nagy nyereséget; pl. az 1884-ben lezárt 12 év pláne két millió fölül hozott tiszta hasznot. Józan észszel ki ne állna be örömezt oly részvénytársaságba vagy szövetkezetbe, a hol a haszon emberileg számítva teljesen biztos, csak az a kérdéses, hogy mekkora lesz, kisebb-e vagy nagyobb?

Igen ám, — vetik ellen — de ezért a haszonért visel is az ember kockázatot!

Ez igaz. És pedig mennyit visel? Egy évi díjösszeg erejéig a bevételekből netán födözhetlen kárakért szavatol.

Sok beszéd helyett most számoljunk egy kicsit; az jobban fölvilágosít, mint a sokszavu ágensek.

Ha valaki eddig 100 frtot fizetett jégbiztosítási díjra, ezentúl — mint föntebb jeleztük — fizet csak 80 frtot; tehát 12 év alatt összesen fizetett eddig 1200 frtot és fizet ezentúl 960 frtot, azonkívül — ha a lehető legrosszabbul megy az üzlet, a hogy még sohase ment — visel még 80 frt erejéig kezességet; tehát ha ezt egészen elveszti is, akkor is 1040 frtot fizet be 12 év alatt, a régi 1200 frt helyett.

Más szóval, ha a legeslegszerencsétlenebb esztendőök jönnek is ránk, még mindig nyer, a ki belép 100 frttal, 160 frtot, és így tovább.

A ki tehát azt mondja, hogy az Első magyar társaság a saját veszteségeit a biztosító felekre akarja tukmálni: az, ha nem hamisságból, akkor kézzelfogható ostobaságból beszél.

Mindezekből az a tanulság, hogy ha a versenyző társulatok ilyen, vagy még nagyobb kedvezményeket nem tudnak, vagy nem bírnak nyújtani, hanem rágalommal akarják pótolni, a mit más készpénzzel fizet: akkor bizony nem érdemes velük szóba állani, mert látnivaló, hogy csak balekokat keresnek.

Az ellenző ügynökök, mikor már minden szuszából kifogytak, végül abba kapaszkodnak, hogy: 12 év hosszu idő, addig meg is halhatunk; minek kötné le magát valaki ennyi időre?

Valóban ha nem földről és annak terméséről volna szó, még lehetne hederíteni erre a bölcseségre, de miután a föld helyén marad, ha a világfutó ágensek megszöknek is, és miután a jégverés veszélye szintén állandó, azért hát az okos gazda vagy az ő örökösei ha lépnek is ciklusai kötelekbe, ha nem, mindig kötelesek lesznek biztosítani. Tehát ha ezt ciklusban teszik és nem azon kívül, mindenesetre olcsóbban és nyereségesebben teszik.

Igy állván a tiszta számítás, kérdezhetné valaki: Honnan van, hogy ennyi világos haszon mellett is akadnak ellensegei az Első magyar ált. bizt.-társaság ezen indítványának?

E kérdésre csak a gyöngébbek kedvéért kell válaszolni, a többiek úgy is tudják, hogy a nagy harci lármát az így megkárosuló versenytársaságok, ezek a magyar pénzen hízó idegenek, csapják. Az ő szempontjukból nem csuda, hogy haragszanak és agyarkodnak. Mert az csak bizonyos, hogy ők ily előnyöket nem nyújthatnak s így a jégbiztosítási nyereség kalácsától elesnek. A legegyszerűbb paraszt ember is be fogja látni, hogy hova kell neki ezután fordulnia, ha biztonságba akarja helyezni jövő termését. És mert így a többi spekulánsnak hamar fölkapik majd az álla, hát ordítognak, mint a csacsi, ha vihart érez.

Ezekben a szövetkezetre vonatkozó tudnivalókat és ez ellenvetések cáfolatát közölve, fölhevünk minden józan magyar gazdát, hogy gazdatársait ily értelemben fölvilágosítani s a jó ügynek megnyerni már saját érdekében is iparkodjunk. Mert világos, hogy minél szélesebb alapon indul meg a szövetkezet, annál kisebbek lesznek a díjtételek s annál nagyobb lesz az osztalék.

A kinek ezek után is vannak még kételyei, az legyen szíves azokat formába öntve itt közölni, hogy a kello fölvilágosítások megadhatók legyenek.

Ó Becse, 1886 szeptember 25.

Tiszaparti gazda.

— **Gombos Gábor már egy hó óta szolgál Boromiszával, pedig gavalléri becsületszavára fogadta, hogy erre nem fog vállalkozni. Hogy Gombos Boromisza kineveztetésének fölolvása után nyomban le nem köszönt, sőt már egy hónap óta szolgát, bizonyítja, hogy nem olyan gavallér, mint a minőnek látszani akar.**

— A zongoratanításra vonatkozó hírlünkbe nyomdahiába esuszott; a zongoratanításért nem havi 13, hanem csak 3 frt a tandíj.

— Mikosevics vetélytársa: Jajli Béla. Hogy végrehajtonak ajánlottuk, e hó 20-án azzal fenyegette e lapok szerkesztőjét, hogy ő különben fog eljárni, mint Mikosevics. Urtól, boldogtól minden kikerülhet. Csak rajta! Mielőtt kényszer-zubbonyba nem szorítjuk.

— A városi költségvetés indoklásával okt. 20-tól nov. 3-ig a tanácssteremben közszemlére kitétetett. Észrevételek írásban nov. 3-iki d. u. 6 óráig naponként Bakay Jenőnél beadhatók.

— A f. e. okt. 16-án az ifjuság által a török-becsei tüzkárosultak javára megtartott táncmulatság, ha nem is volt népes, a jó kedv és kedélyesség tekintetében mi kívánni valót sem hagyott fönn. Az első négyest mintegy 26 pár táncolta. Tudósítók a hölgyek közül Zsarkó Antant, Mikosevics Józsefnét, Rothmann Sándornét, Kohn Ignácét, Deutsch Lajosnét, Szalai Jakabnét, Hubert Jakabnét, a kisasszonyok közül pedig Mikosevics Mariskát, Zsarkó Stancikát, Babócs Gizellát, Fülöp Antóniát, Zsarkó Laurát, Szvoboda Gizéket Csókáról, Kun Fannit, Burány Rozikát, Dubniczki Veront, Kovács Mariskát, Branovacsai Szavettát és Reiner N.-t említi. A tánc és jökevény reggeli 4 óráig **viharzott**.

— Egy valaki megütközését fejezte ki Mikosevics előtt a bizottságok összeállítása körül tanúsított eljárása fölött. Erre Mikosevics megjegyezte, hogy csak azokat teszi bizottsági tagokká, kik neki föltétlenül alárendelik magokat, és hangsúlyozta, hogy ma az történik Zentán, a mit ő akar. — No már csakugyan igaz, hogy a sörkéből lett tetű jobban csip. Mi csak az iskolaszékre, mint legfontosabb bizottságra fektetünk súlyt közöljük a törvénytelen alapon megalakított iskolaszéki tagok neveit, hogy lássa a közönség, kiket tart Mikosevics föltétlenül alárendelt embereinek. Gombos Gábor, Zsarkó Antal, Mikosevics, Szárics, Vuits Sándor, Dudás Lajos, Rezsnyai, dr. Kuthy József, dr. Révay, dr. Glücksthal, Szücs Lajos, Tóth Lajos, Czehe, Vukacsevics Ign., Horoviz B., Pecárszky Gy., Kohn S., Lebák, Bergel Gyula, Deutsch Farkas, Guelmino, Burány Jenő, Miskei Péter, Tóth Pál szuszogó, Barsi János, Deák Ign. id., Erdélyi Lukács, Rieger Igu., Molnár Gábor Mátyás, Kiss János, Pap Sebes, Polyák Antal, Hürkecz István, Habram János; a tanító-testület a maga képviselésére Vida Sándort, Harsányi Jánost és Árvay Lajost választotta meg iskolaszéki tagokul. Most ismeri a közönség azokat, kik Mikosevics vak eszközeiül alacsonyították le magukat. — Viseljék egészséggel a szép szerepet.

— A rendkívüli sorozó-bizottság be- és bizonyos fiatal emberek kivonulását illető hírlünkét nagyon zokon vették, kik találva érezték magokat. Figyelmeztetjük az illetőket, különösen ama sóskaaszájú spitzlüt, ki velünk szemben pártunk főemberehez protekcióért folyamodott, hogy nem tanácsoljuk a feszlegést, mert körülményes adatokkal fogunk előrukkolni.

— **Hajóközlekedés.** A személyszállító hajók 1886. évi okt. hó 10-től további intézkedésig Szegedről Zimonyba minden vasárnap és csütörtökön reggel 6 órakor, Titelbe minden vasárnap, kedd, csütörtök és péntek regg. 6 órakor, Zentáról Zimonyba minden vasárnap és csütörtök reggel 1/29 órakor, Titelbe minden vasárnap, kedd, csütörtök és péntek reggel 1/29 órakor, Zentáról Szegedre minden hétfő, kedd, csütörtök és szombat reggel 1/210 órakor indulnak.

— **A csárdai műuton** három férfi és öt... fü dolgozik. De azért Gombos azt merte a legutóbbi közgyűlésen állítani, hogy az ut még ez őszön kész lesz. Ilyen nagyokat mondani gavalléros tempó.

— **A mózes-vallásnak** nőegyletének f. hó 23-ára jelzett táncoskoruja csak a jövő hó közepe táján fog megtartatni.

— **Eljegyzés.** Schwitzer Manó dobovcei kereskedő f. hó 18-án eljegyezte Róth Fülöp kedves és szép leányát, Janka kisasszonyt.

— **Most már nem lesz üres a láda fia,** mert hát Gombos eladta a **műuton** nőtt gazt fütőnek.

— **Mikosevics selyem-gyerekek** szertne látszani, megbotránykozott az alispán szereplésére irt cikkünk fölött. Az a M. botránykozik meg, ki a főispánt megtette a bpesti fiakkeresegyesület elnökének.

— **Minő lelkiismeretlenséget** üznek a körkemencés téglával? Az átjárókat és esatornákat Gombos Grundböck párolt tégláiból készítetteti.

— **A Zombor és Vidéke** abbeli állítása igaznak bizonyult, hogy Mikosevics-Gombos elálltak attól a kérelemtől, miszerint az újvidék-szegedi ut építtessék ki, azon föltétel alatt, hogy az alispán Gombost nevezi ki polgármesternek. A hárman értik egymást.

— **Dorosmán** e hó 15-én ment végbe a községi képviselők választása, még pedig, a kormánypart minden erőlködése mellett is, a függetlenségi és 48-as párt teljes győzelmével. A megválasztott összes képviselők, számszerint tizen, a függetlenségi párt jelöltjeiből kerültek ki. Történt ez akkor, mikor a kormánypart semmi eszékötől sem riadt vissza, hogy a győzelmet magának biztosítsa. A kormánypart fokolomposa, valamint Zádori Károly nevű individuum, a balparti választókat fölpofozással és becukással fenyegette s egyéb inzultusokat követett el; a szolgabíró pedig K. N. Istvánt, ki Zádori üzelméről jelentést tett, valamint más három polgárt, kik választói jogosultságot követeltek, megvasaltatta s becukatta. Mindezekben fölül a községi közgyám valamennyi vagyona árva helyett a kormánypart jelöltjeire szavazott. A zentai hirhedt példa, ugy látszik, ragadós; ma már rendszer, hogy a kormánypart az árva szavazatokat a maga részére hivatalból lefoglalja.

— **Az a kiváló eredmény,** melyet legutóbbi pályázata elért, arra buzdította a „Magyar Háziasszony“ derek szerkesztőségét, hogy ismét újabb pályázatot hirdessen, és pedig ezuttal egy humoreszkre, melynek tárgya a társadalmi vagy művészi életből lehet merítve. Első díj: egy db 20 frankos arany, második díj: 10 frank aranyban. Beküldési határidő f. évi november 30. A pályázat eredménye a „Magyar Háziasszony“ ez idei karácsonyi számában fog közzétettni s ugyanakkor szolgáltatnak ki a pályadíjak is. A pályaművek e címen küldendők: „Magyar Háziasszony“ szerkesztősége, Budapest, nagykorona utca 19. — Reméljük, hogy városunkból és megyénkbel, hol e derek lap annyira el van terjedve, minél többen vesznek részt a nemes versenyben.

Irodalom.

A művelt magyar hölgyközönség számára ajánlatik: I. „Magyar Háziasszony“, háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdasszonyok orsz. együletének hivatalos közlönye. A magyar hölgyek ezen szaklapja nagy elterjedésnek örvend a társadalom minden rétegeiben. Képviseli a nők összes érdekeit, hasznos tanácsokat ad és kellemes szórakozást nyújt akkor, midőn a nő elvégezte házi teendőit. Iránya olyan hogy a család minden tagja, a serdülő leány, a fiatal menyecske, a szerető anya, a gondos háziasszony és az öreg anyóka egyaránt élvezettel olvashatják. A csinos kiállítású lapnak előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizetések a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához intézendők és a hó bármely nappjától elfogadhatnak. A „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatala mutatványszámokat ingyen és bérmentesen küld mindazoknak, kik ez iránt hozzá — legcélszerűbben levelező lappal — fordulnak. E szaklapnak egy magyar háznál sem szabadna hiányozni, mivel utmutatása szerint több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani. A „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatala: Budapest, nagykorona-utca 20. sz.

II. „A magyar gazdasszonyok lapja.“ Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap, megjelenik minden hó 1-en és 15-en. E szaklapnak, mely napról napra nagyobb elterjedésnek örvend, a melyet a jó gazdasszony mint gondos utmutatót a gazdaság egy ágában sem nélkülözhet, egy házból sem volna szabad hiányoznia, annyival inkább, mert nagy gonddal összeállított tartalmánál fogva mint hasznos, de egyuttal mulattató és szivnemesítő olvasmányt ajánljuk serdülő leányaink kezébe is. A lap rendkívüli olcsó árát százsorosan megtehető megtakarítások. Előfizetési árak: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Mutatványszámokkal készséggel szolgál ingyen és bérmentve „a magyar gazdasszonyok lapja“ kiadóhivatala: Budapest, nagykorona-utca 20.

III. „A magyar háziasszonyok naptára.“ 1887. évre a legtartalmasabb naptár. Ára füzve 1 frt, kemény kötésben 1 frt 50 kr, diszkötésben 2 frt; ajánlott küldéssel 20 krral több. Megrendelések legcélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához: Budapest, V. ker., nagykorona utca 20. sz., azonkívül kapható minden könyvkereskedésben.

„Megárt“ címen egy kis egészségügyi kate jelent meg Singer és Wolfner kiadásában Budapestben ugyanazon törekvő fiatal cégnél, melynek „Nem illik“ című kiadványa oly páratlan sikert aratott, a mennyiben alig néhány hét alatt kilenc kiadást ért. Megvagyunk róla győződve, hogy a „Megárt“ című könyvecske még nagyobb teret fog hódítani, mint elődje. Kívánatos is, hogy szél-tében elterjedjen a művelt magyar közönség valamennyi rétegében: mert még a „Nem illik“ különféle társadalmi felszégekre figyelmeztet, a melyeknek elkövetése hiba számba megy, addig a „Megárt“ az egészséggel foglalkozik, ezen legdrágább kincsünkkel, a melynek tudatlanságból eredő elhanyagolása már valóságos bűn minna-

gunk, a hozzánk tartozónk s az egész társadalom ellen. A „Megárt“ ugyanolyan alakban és beosztással jelent meg, mint a „Nem illik“ és ára szintén csak 50 krajcár. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe s ismételjük, hogy a társas érintkezés kodexének el nem olvasása csakugyan nem illik, de az egészségügyi kis kate meg nem venni — nemcsak a mai kolerás világban, hanem mindenkorra — megárt.

Gabonapiac.

Budapesten. Gyenge kínálat, korlátozott vételkedv. Baza 8.95—9.05, tengeri 6.23—6.25, zab 6.42—6.45. — Zentán buza 8.20, tengeri 5.50, zab 5.60 mm.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

A „Zentai Ellenőr“ legutóbbi számában a zentai izraelita hírközlés által kibocsájtott nyilatkozatát — rá vonatkozó részeiben, mint ebben az ügyben illetéktelen közbenjárót, — visszautasítom; előtte iránti bizalmi nyilatkozatát pedig, a mennyiben ő ez által magát rehabilitálni véli, tudomásul veszem.

Az ügyet ezzel a magam részéről befejeztem nyilvánítom.

Kelt Zentán, 1886. évi október hó 17-én.
Brichta Miksa, s. k.

Felelős szerkesztő: Reitmann Ferenc.
Kiadótulajdonos: a „Zentai függetlenségi kör.“

120,000 forint főnyereménnyel.

Már november hó 1-én

E L S Ő

sorsolása

a

Eredeti
SORSJEGYEK

hivatalos árfolyamon

kaphatók a

Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank

váltóüzletében, Budapest, Dorottya-utca 6. sz., Wurm-udvar.

Kitüntetett:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triestli 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNEŠ

FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kiz. rólagoz
töraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack **1.800,000** palack.

Zentán kapható: Buchwald József, Hegedüs Dániel, Mester Lajos, Nicolits M., Schambach Emil és Zettin József uraknál.

445. és 653/1886. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíró 12264. és 732/1886. számú végzése által Scheinberger Dagobert és Sárkány testvérek végrehajthatók javára Braum Ferenc és Schlögel Zuzanna ellen 2200 frt és 186 frt 40 kr tőke, ennek kamatai és megítelt perköltségei s járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1554 frt 50 kr-ra becsült különféle szobabútorok, ágynemű, 2 tekeasztal, 9 db márványlapu asztal és egyéb tárgyak-álló ingóságok nyilvános árverés útján eladta nek.

Mely árverésnek a 7865. és 10,246/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Adán, végrehajtást szenvedők lakásán és üzleti helyiségében** leendő eszközzésére **1886-ik év okt. hó 27-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ing. ságok ezen árver. sen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igénynek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverzendő ingóságok telvéára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi okt. hó 18. án.

Rácz István, kir. bír. végrehajtó.

4219/1886. tkv. sz.

Árverési hirdetményi k. vonat.

A zentai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mihály Sándor végrehajthatónak Popovics Simon végrehajtást szenvedő elleni 300 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zentai kir. járásbíró területén levő, Ó-Kanizsa községében fekvő és az Ó-Kanizsai 2116. sz. tkvben fölvetett A. I. alatti 1311/b hr. sz. ház és 216 □-öles udvartelekből Popovics szül. Manuovics Julia mint Popovics Simon jogutódját illető felerészre az árverést 300 frtban ezennel megállapított kielégítési árban elrendelte, és hogy a főnebb megjelölt ingatlan az **1886. évi november hó 4-ik napján d. e. 10 órakor Ó-Kanizsa község-házánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kielégítési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 22 frtot, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3332. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendlet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgálatni.

Kelt Zentán, a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság-nál, 1886. évi július hó 2-ik napján.

Nékám Gyula, kir. albiró.

5699/885. t. k. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a zentai takarékpénztár végrehajthatónak Montag Herman végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zentai kir. járásbíró területén levő, Moholy község határában fekvő, a moholyi 1274. sz. tkvben fölvetett A + alatti 3107/a hr. sz. 11 hold 550 □-öles földből Montag Herman illető felerészre az árverést 500 frtban ezennel megállapított kielégítési árban elrendelte és hogy a főnebb megjelölt ingatlan az **1886. évi november hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor Moholy köz ég házánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kielégítési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendlet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgálatni.

Kelt Zentán, 1886. évi június hó 30-ik napján.

A zentai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Nékám Gyula, kir. albiró.

Szalonszén.

A fűtés idejének közeledtével tudatom, hogy nálam a legfinomabb szalon-szén kicsinyben és nagyban kapható.

Bergel Antal.